

درمان ومراقبت پرستاری از مجروحین شیمیایی

سوسن فرخشهی

سوبراوایزر بیمارستان ۵۲۰ ارتاش

مقدمه: امروزه در جنگها استفاده از سلاحهای غیر متعارف (میکروبی؛ آتمی و شیمیایی) از تهدیدهای مهم محسوب می‌گردد سلاحهای شیمیایی به کلیه عواملی اطلاق می‌شود که اثرات مستقیم سمی برای انسان؛ حیوانات یا گیاهان داردند این عوامل بصورت گاز؛ بخار؛ جامد و مایع پخش شده و از طریق دستگاه تنفس؛ گوارش و بست وارد بدن می‌شوند و با توجه به اثرات فیزیولوژیک و مشخصات آنها به چهار دسته ۱- عوامل ناتوان کننده-۲- عوامل زیان بخش-۳- عوامل کشنده-۴- عوامل ضد گیاه و گازهای شیمیایی جنگی از نظر نوع اثرات به پنج گروه تقسیم می‌شوند. ۱. گازهای اشک‌آور (TEAR GASES). ۲. گازهای عطسه‌آور (SEMUTATOR). ۳. گازهای خفه‌کننده (ASPHYXIANTS). ۴. گازهای تاول‌زا (BLISTER GASES). ۵. گازهای عصبی (ASES NERVE) تقسیم می‌شوند که در اصل مقاله به تفصیل بیان می‌گردد.

بحث: پرستاری از مجروحین در سه مرحله صورت می‌گیرد الف: پست امداد: شامل خارج کردن لباس‌های مجروحین به طور کامل و شستشوی بدن (دوش گرفتن) با آب و صابون خنثی و شیو تمام موهای بدن، به خصوص در ناحیه جراحت؛ بشستشوی پوست به وسیله محلول تیوسولفات سدیم ۲ درصد به مدت ده دقیقه و شستشوی چشم به وسیله محلول نرمال سالین و یا رینگر به میزان یک تا دو لیتر؛ استعمال قطره سولفات‌امید ۲۰ درصد و در صورت داشتن اروزیون چکاندن قطره هماتروبین؛ بونکسیون تاول‌های پوستی با رعایت نکات استریل و جلوگیری از تماس محبوسات تاول با پوست سالم و ضدغفاری کردن پوست تاولی با محلول کلرامین‌تی و برداشتن پوست تاول؛ پانسمان پوست به وسیله کرم سیلور سولفادیازین با قطر حداقل نیم سانتی‌متر و در نهایت اعزام مجروح به بیمارستان که لازمست فرد کمک دهنده برای رفع آلوگی لباس مخصوص ضد عوامل شیمیایی بپوشد و مراقب آلوده شدن خود باشد ب: بسترهای در بیمارستان: ۱- استراحت در مورد تمام بیماران و استراحت مطلق در مورد بیماران بد حال- ۲- در بیماران با حال عمومی خوب، رژیم غذایی معمولی همراه با مایعات فراوان، به خصوص شیر و آب میوه که حاوی ویتامین‌های ث باشد و در مورد بیماران بد حال N.P.O و تزریق وریدی سه تا چهار لیتر در بیست و چهار ساعت از سرمهای قندی ۵ درصد، مارینگر قندی و نمکی- ۳- کنترل جذب و دفع مایعات در مورد بیمارانی که تغذیه پارانترال دارند- ۴- کم کردن نور اطاق به طوری که نور مستقیماً به چشم‌ان بیمار نتابد- ۵- در صورت وجود ضایعات پوستی وسیع این بیماران باید روزانه دو بار دوش بگیرند و سپس پوست آنان به وسیله محلول تیوسولفات ۲ درصد شستشو داده شود و آن‌گاه با کرم سیلور سولفادیازین پانسمان شوند- ۶- کنترل آزمایش‌های روتین شامل فرمول و شمارش گلبولی در هفته اول هر دو تا سه روز و تا سی روز هفت‌های یک بار و در صورتی که شمارش گلبول‌های سفید بیمار کاهش یابد ایزوله کردن بیمار ضروری می‌باشد- ۷- در بیمارانی که به دستگاه تنفسی مصنوعی وصل شده‌اند هر چهار تا شش ساعت قطع رسپیراتور و دادن تنفس به وسیله آمبوبک، حداقل به مدت پانزده تا سی دقیقه و خالی کردن هوای کافی هر چند ساعت ضروری می‌باشد. چ. پس از ترخیص: مجروحین شیمیایی تا مدت طولانی بایستی تحت نظر پزشک باشند و بررسی کاملی از واکنشهای روانی- اجتماعی نسبت به عوامل شیمیایی و راههای مقابله واکنشها و ایجاد سازگاری با شرایط از طریق آموزش‌توسط پرستاران به این گونه بیماران به هنگام ترخیص تذکر داده شود.

نتیجه گیری: بدیهی است چون سلاحهای شیمیایی موجب آسیب ارگانهای مختلف می‌گردد همکاری گروههای مختلف پزشکی بویژه متخصصین چشم؛ پوست؛ ریه؛ گوارش و پرستاری در اداره مجروحین ضروری است

کلمات کلیدی: مراقبت؛ مجروح؛ شیمیایی